

ĒRĢĻU NOVADA ZINĀS

Ērgļu novada pašvaldības informatīvais izdevums Nr. 10 (155)

2019. oktobris

Īsziņas

Foto no Lienes Opincānes personīgā arhīva

Darba grupas dalībnieki.

✓ No 23. septembra līdz 26. septembrim Brēmehāfenē, Vācijā, norisinājās darba seminārs Interreg Eiropa projekta DESTI-SMART ietvaros, kurā piedalījās Ērgļu novada pašvaldība kopā ar pārējiem Latvijas projekta dalībniekiem no Ropažu, Olaines, Carnikavas pašvaldības un Zaļo ceļu asociācijas. Darba seminārā tika diskutēts par intermodalitāti un efektīvu transportu, kas būtu pieejams, lai sasniegtu veiksmīgi tūristu galamērķus. Latvijas partneri šajā projektā gūst labu pieredzi, lai attīstītu un veicinātu kopējo Zaļo ceļu tīklu izveidi Latvijā.

Lienes Opincānes foto

✓ 3. oktobrī Ērgļu novada pašvaldībā viesojās Ropažu novada Attīstības daļas un būvvaldes pārstāvji pieredzes apmaiņas ietvaros. Īsu ieskatu par mūsu novadu sniedza Ērgļu novada priekšsēdētājs Guntars Velcis. Uzsākot LAT-RUS projekta realizāciju - attīstot zaļos ceļus, kurā abas pašvaldības piedalās, apmeklējām Ērgļu staciju, kuru izrādīja un dalījās savā pieredzē tās saimnieks Māris Olte. Savukārt projekta Cult-CreaTE - Kultūras un radošo nozaru ieguldījums Eiropas kultūras un radošajā tūrismā, kurā abas pašvaldības piedalās kā apakšpartneri, viesojāmies radošās atpūtas pagalmā "Tiltiņi".

✓ 9. oktobrī Ērgļu saietā namā novada iedzīvotāji tikās ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības (VARAM) ministru Juri Pūci. Ministrs interesentus iepazīstināja ar teritoriālās reformas mērķiem, tās īstenošanas gaitu un ieguvumiem pēc reformas pabeigšanas, kā arī atbildēja uz iedzīvotāju jautājumiem.

Administratīvi teritoriālā reforma paredz izveidot apvienoto Madonas novadu, apvienojot piecas pašvaldības - Ērgļu, Cēsaines, Lubānas, Madonas un Varakļānu novadu. Ar 33 tūkstošiem iedzīvotāju jaunveidojamais novads atbilstu vidējam Latvijas novadam (15. vieta 36 apvienoto pašvaldību teritoriju skaitā). Platības ziņā (3354 km²) tas būtu otrais lielākais valstī.

Tikšanās ar iedzīvotājiem vadīja laikraksta "Latvijas Avīze" galvenās redaktora vietnieks Ivars Bušmanis. Diskusijas video ierakstu var noskatīties VARAM mājaslapā.

Ilzes Daugiallo foto

#BEACTIVE

Nu jau trešo gadu sporta nedēļas ietvaros rīkojam pārgājienu un iepazīšanos ar disku golfu. 29. septembra rīts iesākās diezgan drūmi, lija lietus un pūta stiprs vējš, īsi pirms 11.00 pārstāja līt. Un pārgājiens varēja sākties, kā ieplānots.

Šogad pārgājiens notika pa Ērgļu kalniem, neizejot ārā no apdzīvotās vietas teritorijas. Sākām no Stīļu kalna, kur atrodas slēpošanas trases starta vieta. Tālāk devāmies uz Skanstes kalnu, kas ir vienīgais oficiālais pilskalns Ērgļos. Tālāk Zatnes kalns (Blaumaņu kapi) un uz Brieža kalnu, kur kādreiz bija slēpošanas trases, kā arī bija dziļurbums, no kura visi Ērgļi tika apgādāti ar ūdeni. No Brieža kalna tālāk devāmies uz Vēja kalnu, kas savu nosaukumu ieguva tāpēc, ka no visām pusēm pūš vēji. Turpat ir arī Ābeļu kalns, tālāk devāmies uz Rata kalnu, no kura ceļš tālāk veda uz Pils kalnu, kur mūs sagaidīja sargsuņi. Ceļš turpinājās uz Karātavu kalnu, uz Skolas kalnu un atpakaļ uz Stīļu kalnu no citas puses, kur mūs gaidīja garšīga zupa, kā arī karsta tēja un cepumi. Zupu pagatavoja Dace un Kate. Pārgājiens vijās pa 10 kalniem ar kopējo garumu apmēram 10 kilometri. Liels prieks bija par mazāko dalībnieci Dārtu Elīzu (6 gadi), kura nogāja visus 10 kilometrus un pēdējos 100 metrus vēl noskrēja, kā pati teica, lai tiktu ātrāk pie enerģijas uzņemšanas - zupas.

Starp citu, no Karātavu kalna var redzēt visus desmit pārgājiena laikā apstaigātos kalnus. Kur atrodas Karātavu kalns, to visi pārgājiena dalībnieki zina, bet pārējie - uzminiet nu! Gandrīz par katru kalnu bija kāds neliels stāsts, fakti no vēstures, bet tos nestāstīšu tagad, jo tā ir pārgājiena burvība - uzzināt ko jaunu.

Trīs gadus ir bijuši pārgājieni, un ceru, ka nekas nemainīsies un pārgājieni būs arī nākamajos gados. Galvenais, nebaidieties no laika apstākļiem, jo pagaidām tie mūs ir lutinājuši. Paldies tiem, kas nenobijās no laika apstākļiem. Nākamgad būs pārgājiens, turpinot iepazīt Ērgļu apkārtni.

Turpinot sporta dienu, pēc pārgājiena un zupas ēšanas bija neliela iepazīšanās ar disku golfu, sarīkojot viena apļa (19 grozu) sacensības. Sadaloties pa grupām, devāmies trasē. Pēc trases veikšanas grupu uzvarētāji tika pie balvām. 1. grupā sievietes, kas māc mest, - uzvarētāja Alise Olte, tiekot pie #BEACTIVE kreklīša. 2. grupā vīrieši, kas māc mest, - uzvarētājs Sandis Antēns, tiekot pie #BEACTIVE kreklīša. 3. grupā sievietes, kas māc mest, - uzvarētāja Iveta Olte, tiekot pie diska. 4. grupā vīrieši, kas māc mest, - uzvarētājs Mārcis Eglītis, tiekot pie diska. Paldies Jānim Lazdam par sagādātajiem diskkiem balvām!

Lai visiem raits solis pārgājienos un lai disku golfa spēlētājiem disks tālu lido! Tiekamies nākamajā gadā!

Aldis Jēkabsons
Alises Andriksones foto

"Rudentiņš bagāts vīrs, ražu nesa klētiņā..."

Kad sāk krāsoties lapas un salna pārstaigā dārzus, klāt ir arī Miķeļdiens - ražas novākšanas svētki. Šī vasara izrādījies dāsnā, viss iesētais ir devis bagātu ražu, kas jau noglabāta pagrabos. Jumurdiešiem jau kļuvis par tradīciju dalīties ar daļiņu no izaudzētā. Nedēļu pirms Miķeļdienas tika rīkota labdarības akcija, kuras laikā tika sarūpēti dārzeņi un augļi, kas būs vērtīgs papildinājums Ērgļu novada aprūpes centru iemītnieku ikdienas ēdienkartei.

Šogad pats pirmais burkānu un biešu maisus uz saietu namu atgādāja Viesturs Putniņš, un tad jau maisi un maisiņi ar dārzeņiem, burkas un spainīši, ķirbji un kabači rindojās cits citam blakus. Saziedoti tika ne vien kartupeļi, burkāni un bietes, bet arī sulas, ievārijumi, medus, kāposti, konservēti gurķi, cidonijas, puravi, sīpoli un ķiploki. Labdarības akcijā piedalījās: V. Putniņš, M. Vītoliņas ģimene, V. Birkenšteine, G. un V. Dreimaņi, L. Lībiete, A. Bergmane, A. Salnīte, S. Rutka, G. Ūdris, I. Lapsa, D. un P. Smeiļi, A. Sarkanābola, A. Opincāne, B. Teodorova, Purviņu ģimene, B. Neimane, R. Dedelis, V. Bērziņa.

Tā kā vasarā bērni izveidoja skaitu ziedu paklāju, radās doma tādā pašā akcijā iesaistīt skaitu puķu dobju saimnieces un taisīt rudens ziedu paklāju. Diemžēl salna mazliet "pajokoja" un daļu ziedu "paņēma" sev līdzī, bet skaists paklājs sanāca arī no tā, kas izdzīvoja. Paklāju ar savu prasmu un izdomu veidoja Vizbulīte, Astrīda, Ērika, Maija, Vita, Agita. Rezultāts iepriecināja ne tikai darītājas, bet visus garāmgājējus, tādēļ tika nolemts šo tradīciju turpināt arī nākamgad.

Sarmīte Dreiblate Jumurdas bibliotēkā
Fotokolāža no A. Opincānes un S. Dreiblates foto

ĒRĢĻU NOVADA PAŠVALDĪBAS DOMĒ

Pārskats par 2019. gada septembra domes sēdē lemtu

Sēdes norise tiek fiksēta audioierakstā, kuru var noklausīties pašvaldības mājaslapā: www.ergli.lv

- ✓ Pieņēma Ērgļu novada pašvaldības domes saistošos noteikumus Nr.5 "Grozījumi Ērgļu novada pašvaldības domes 2019. gada 26. aprīļa saistošajos noteikumos Nr.1 „Par Ērgļu novada pašvaldības budžetu 2019. gadam””.
- ✓ Nolēma palielināt Ērgļu pagasta SIA "ŪDAS" pamatkapitālu, izdarot papildu daļu ieguldījumu naudas veidā EUR 15 000 apmērā sekmīgas darbības nodrošināšanai kvalitatīvu komūnālo pakalpojumu sniegšanai.
- ✓ Apstiprināja uzturēšanās maksu personai Ērgļu novada sociālās aprūpes centrā EUR 16,50 apmērā par dienu no 2020. gada 1. janvāra.
- ✓ Lēma par nekustamā īpašuma nodokļa nokavēto maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā no četriem zemes īpašniekiem par kopējo summu EUR 3750,82.
- ✓ Precizēja Ērgļu novada pašvaldības domes 2014. gada 30. oktobra lēmumu "Par zemes vienību platību precizēšanu”.
- ✓ Apstiprināja Ērgļu novada pašvaldības izglītības iestāžu sniegto pakalpojumu izdevumu tāmi 2019. gadam.
- ✓ Piešķīra finansējumu EUR 300 apmērā Latvijas Armvrestlinga federācijai M. Priedes finansiālam atbalstam, sedzot aviobiļešu un dalības maksas izdevumus, lai viņš varētu pārstāvēt Latviju Pasaules čempionātā armvrestlingā, kas norisināsies no 2019. gada 26. oktobra līdz 4. novembrim Rumānijā.
- ✓ Piešķīra finansējumu EUR 1200 apmērā Madonas Bērnu un jaunatnes sporta skolai Ērgļu novada jauno basketbolistu atbalstam, Madonas BJSS U12 komandas dalībai Baltijas basketbola līgas posmā posma dalības maksas, naktsmītņu un ēdināšanas izdevumu segšanai.
- ✓ Noteica maksu par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu EUR 19,18 par vienu m³ bez pievienotās vērtības nodokļa, ko veido maksa par sadzīves atkritumu savākšanu, pārkraušanu, uzglabāšanu un pārvadāšanu - 10,16 EUR/1 m³; sabiedrisko pakalpojumu regulatora apstiprinātais tarifs par sadzīves atkritumu apglabāšanu atkritumu poligonā „Dziļā vāda”, Mežāres pagastā, Krustpils novadā - 3,86 EUR/1 m³; Dabas resursu nodoklis par atkritumu apglabāšanu - 5,16 EUR/1 m³. Maksa stājas spēkā no 2020. gada 1. janvāra.
- ✓ Apstiprināja Ērgļu Mākslas un mūzikas skolas direktores mēnešalgu EUR 1003 apmērā.
- ✓ Apstiprināja Ērgļu novada pirmsskolas izglītības iestādes "Pienenīte" vadītājas mēnešalgu EUR 1100 apmērā.
- ✓ Apstiprināja Ērgļu novada pašvaldības domes priekšsēdētāja komandējumu uz Granādu un Olveru, Spānijā, no šā gada 23. oktobra līdz 30. oktobrim.
- ✓ Piešķīra finansējumu EUR 160 apmērā nodibinājumam "Jaunatnes fonds "Vertikāle"" I. Radzvilavičas finansiālam atbalstam, sedzot Izcilības skolas nodarbību dalības maksu 2019./2020. mācību gadā.

Informāciju sagatavoja pašvaldības sekretāre S. Māliņa

Olgas Dundures grāmatu svētki

Grāmatu autore ar domubiedriem.

21. septembrī R. Blaumaņa muzejā „Braki” notika jauks un sirsnīgs pasākums - Olgas Dundures grāmatu „Vakarsaules stāsti” un „Manai bērniņai bija pureņu acis” atvēršanas svētki. Kā atzīst autore: „Dzīve sākas tikai pēc sešdesmit.” Aizejot pensijā, Olgas rokās nonāca dators, viņa apguva šī aparāta gudrības un sāka rakstīt un rakstīt, bet paralēli arī daudz fotografēja - dažādus dabasskatus.

2012. gadā iznāca viņas pirmā grāmata „Saulē sēja sudrabiņu”, kurā apkopotas latviešu tautasdziesmas un katrā lapā līdzās - Olgas fotografētie dabasskati. Visvairāk no savām mājām - „Jaunzemiem”. Savukārt 2019. gadā klajā nāca divas viņas grāmatas. „Vakarsaules stāstos” ir apcerējumi, tēlojumi, stāsti, pasakas, teikas un dzeja, ko skaisti papildina autoras fotogrāfijas. Grāmatā „Manai bērniņai bija pureņu acis” savīti bērniņas atmiņu stāsti par dzimto Dagdas pagastu un saviem tuvajiem cilvēkiem. Vecmāmiņai Helēnai Punculei nācās piedzīvot 18 dzemdības, bet izdzīvoja tikai septiņi bērni, no tiem Olgas mamma Antoņina, kura jau agrā bērnībā iemācījās strādāt un kalpot pie svešiem ļaudīm. Antoņina Latgalē iepazinās ar savu nākamo dzīvesdraugu Aloizu, tā izveidojās Kromānu ģimene, kurā uzauga divas meitas - Emīlija un Olga. Bērnībā tika piedzīvotas kara šausmas, kad visa iedzīve sadega un palika vien pirtīņa, tēva izsūtīšana uz Sibīriju, pēckara grūtības un kolhozu laiki, trūkums un nabadzība, darbīgie skolas gadi un ilgas pēc gaišākas un skaistākas dzīves. Savus vecākus Olga mīlēja un cienīja, mammas vārds bija likums, tēvu gaidīja atgriežamies no Sibīrijas, lai ģimenē iestātos stabilitāte un drošība. Grāmatā ir atklāti lauku darbi un ikdienas, arī bērniņas blēņas un palaidnības, skaudrā ikdienas savīta ar krāsu dzīpariņiem. Olga nevienu nenosoda, nevienam neko nepārmet, bet raksta, kā bija, lai mūsdienu paaudze saprastu, kas bija grūti, kas ir nabadzība un reizēm arī bads. Grāmata ir laba vēstures liecība par mūsu Latvijas vēsturi laika posmā no 20. gadsimta sākuma līdz pat 1960. gadiem.

Grāmatu svētku pasākumu vadīja „Braku” muzeja vadītāja Zinta Saulīte, dziedāja tautas mūzikas kopa „Pulgosnieši”, runāja arī pati autore par izjūtām, par to, kā dzima ideja rakstīt un vai tas ir viegli vai grūti. „Brakos” kuplā pulkā bija ieradusies Olgas domubiedres no klubīņa „Sievietes sievietes gados”. Viņas ir portāla „draugiem.lv” grupa, kuras vieno vadītāja Viktorija Brokāne. Olgas domubiedres ir viņas balsts un drošība, palīgi un sirds draugi - īpaši tad, ja gadi aiz muguras, kājas vairs neklausā un nekur tālu no mājas aiziet nevar, tad var jauki „parunāties” internetā.

Svētki aizritēja sirsnīgā atmosfērā - ar laba vēlējumiem Olgai, ar skaistiem rudens ziediem, kas sagūla autoras rokās, ar mīlām dāvanīņām. Tālāk jau sarunas, smieklī un prieki pie bagātīgi klāta galda ar pašu sarūpētiem kārumiem. Ārā ik pa laikam lija, bet „Braku” saimes istabā bija jauki un omulīgi - cilvēcīga harmonija un silta, nedaudz sprakšķoša krāsns.

Lai grāmatu autorei veselība, spēks un darboties griba uzrakstīt atkal ko jaunu un interesantu!

Zintas Saulītes, „Braku” muzeja vadītājas, teksts un foto

Dzejas harmonija Jumurdā

Pasākuma dalībnieki.

Latvija, mana cielava baltā, Par tevī es aīzlūdzu.

/ Mirdza Kerliņa /

Latvijas dabas košais, pārdomu rosinošais mēnesis septembris. Sarkanu, oranžu, dzeltenzaļu krāsu gleznas, nerimstošas gājputnu klaigas, miķeļiņu, mārtiņrožu ziedu uguntiņas, sārta dzērvenes zaļos sūnu spilventiņos, gardi sulīgo ābolu grozi, skolas ābece atvēršana un vēl neparastu izjūtu mēnesis.

Septembris - iespēju mēnesis, vēl var paspēt izbaudīt siltos saules starus, var jau sākt lasīt krāsainās kļavu lapas, brūnos kastaņus, pagrabu apcirķņos savest dāru ražu ziemai. Un tradicionāli septembri mēs dēvējam par Dzejas dienu mēnesi. 27. septembrī Jumurdas pagasta bibliotēkas vadītāja Sarmīte Dreible kopā ar pārvaldes darbiniecēm visus lirisku pārdomu noskaņotus līdzilvēkus aicināja uz Jumurdas Saieta ēku, lai kopā izbaudītu radošu cilvēku veikumu. Jumurdā viesojās Cēsu kultūras biedrības „Harmonija” dalībnieki.

Kultūras biedrība „Harmonija” dibināta 1993. gadā ar mērķi apvienot Vidzemes novada literātus un citu kultūras nozaru cilvēkus. Biedrībā ir 73 biedri. Biedrība organizē muzikāli literārus izbraukumus uz skolām, klubiem, bibliotēkām. Šajos pasākumos piedalās dzejnieki, prozaīki, gleznotāji. Viņi izdod un popularizē bijušā Cēsu rajona literātu darbus. Izdotas jau 33 grāmatas, piemēram, „Cēsu hronika”, „Vidusvidzemnieku biogrāfiskā vārdnīca”, „Pie tēvu zemes dārgās”, „Latvija, mana cielava baltā”.

Uz tikšanos Jumurdā atbrauca biedrības vadītāja, daudzpusīgi radoša personība Astrīda Kamša, dzejdaris, komponists Jānis Rīts, dzejnieks, gleznotājs Leons Staris, dzejnieces Modra Selga un Lauma Daugiša, rakstniece Mirdza Kerliņa. Draudzīgi radošā gaisotnē norisinājās šis daudzveidīgais Dzejas dienu pasākums, kurā skanēja pašu autoru lasītā dzeja, rakstītās pasakas un komponētās dziesmas, kā arī varējām iepazīties ar izdotajām grāmatām. Patiesi krāsainu prieku sagādāja Mirdzas Kerliņas veidotie krāšņie taurēji. „Harmonija” uz Jumurdas atveda arī gleznu izstādi. Šī izstāde aplūkojama šobrīd Jumurdas Saieta ēkas zālē. Izstādes darbu autors ir arī Leons Staris. Savukārt Jānis Rīts mūsu pagasta sieviešu vokālajam ansamblim „Ievziedi” uzdāvināja savu dziesmu izlasi.

„Harmonijas” radošajām personībām piemīt ne tikai piederība dzimtajām vietām, bet arī vietām, kur viņi ir mācījušies, strādājuši - arī Jumurdai, Ērgļiem un bijušajam Madonas rajonam. Šī izdzīvotā saikne turpinās ar sirsnību, pateicību radītajos darbos. Dzejā, prozā, gleznās un mūzikā dominē pozitīva attieksme pret apkārtni, mīlestības apliecinājums Latvijai.

Vai svešās zemēs puķes tā dvašo,
Vai putni tik skanīgi dzied?
Vai to visu līdzī var paņemt,
Tālumā, kur mūsu bērni mīt?

/Astrīda Kamša/

Dzejas rindās sajūtam rudzu maizes garšu, balto bērzu plaukšanu pavasarī, margrietiņu, madaru smaržu Zaļu vakarā, sirsnību, godbijību, cieņu pret visu latvisko.

Ar Lāčplēša drosmi sirdī

Lai esam stipri kā klints!

Par Latviju sardzē ik brīdi

Vien pašiem stāvēt ir lemts!

/Leons Staris/

Paldies „Harmonijas” līderi Astrīdai Kamšai par atsaucību, iepriecināšanas prasmī, aizrautīgo kopā būšanu dzejas pasaulē! Paldies autoriem, kas ļāva mums dzīvot līdzī radošo darbu tēliem un varoņiem, paldies bibliotēkas vadītājai Sarmītei par izzinošā pasākuma organizēšanu, paldies Solvitai Apinei par krāšņajiem ziediem! Šī liriski romantiskā pēcpusdienā mūsos atstāja vēl ilgi paliekošu prieku.

Agitas Opincānes teksts un foto
Jumurdas pagasta pārvalde

Fondu mācības

Fonds „SANA MARE” aicina pieteikties bezmaksas kursiem „Pasākumu noformējuma un režijas skola”.

Kursi notiks Ērgļos „Pārsteigumkalnā” 2.,9.,16.,23.,30. novembrī no plkst.10.00 līdz 15.00.

Apģūsim:

telpas plānošanu, telpas noformēšanas pamatprincipus un elementus, telpas un dekorāciju izgaismošanu, simbolu izmantošanu, pasākumu režijas pamatus, praktiski darbosimies, veidosim un uzstādīsim noformējumu Ērgļu saietā namā.

Pieteikties un informācija pa tel. 26323170

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

“Fonds SANA MARE”

ELFLA LAP 2014.-2020. apakšpasākuma „Darbību īstenošana saskaņā ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju” „Praktisku prasmju un zināšanu veicināšana MNF teritorijā” ietvaros uzsāk projekta Nr.19-05-AL23-A019.2206-000008

“Pasākumu noformējuma un režijas skola” realizāciju.

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienests

Vairāk informācijas par Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai pieejams Eiropas Komisijas tīmekļa vietnē

Hipersaite: http://ec.europa.eu/agriculture/rural-development-2014-2020/index_lv.htm

ĒM Skolu Ziņas

Ērgļu novada skolu izdevums

2019. gada OKTOBRIS

Nr.8 (188)

Redaktoru sleja

Mums, tāpat kā lielākajai daļa skolēnu, stundas rit lēni, bet rudens steidzas ātri. Lapas jau ir paspējušas gan nodzeltēt, gan nobirt. Skolēni jau paspējuši nopelnīt gan labas atzīmes, gan ne tik labas. Taču tas nenozīmē, ka neviens neko nav paspējis. Šis laiks nav bijis garlaicīgs un vienmuļš, bet gan tieši pretēji - rudenīgi raibs.

Katram bija iespēja izkustēties Olimpiskajā sienā. Skolēniem - pamācīties citādāk - Iespējamajā misijā un piedaloties Dzejas dienās, kā arī apsvērt savas kandidatūras izvirzīšanu skolēnu domē. Turklāt paskatīties uz desmitajiem un apsveikt *izdzīvojušos* pēc 10. klases iesvētībām. Mēs dosim iespēju "Skolu Ziņās" lasīt, ka šis mēnesis bijis daudz citādāks un tomēr interesants.

Katrīna un Sindija, redaktore

Išziņas

- 15. 10. - rudens kross
- 14.-18. 10. - karjeras nedēļa
- 16.10. - ekskursijas vecāku darbvietās
- 18.10.10. - Rock grupu Popiela
- 18. 10. - Krustpils jaunsargu vienības atklātās sacensības militārajā šķēršļu joslā Sūnu skolā, Krustpils pagastā
- 21. - 24. 10. - 3. NN 3. līmeņa jaunsargu nometne Valmierā
- 21. - 25. 10. - skolēnu rudens brīvdienas - individuālas sarunas ar klašu vecākiem

Jaunā skolēnu dome

Arī šogad skolas dzīvi vadīs skolēnu dome. Jauno skolēnu domi vadīs **skolas prezidents Alens Kārklīns un viņa "labā roka" jeb viceprezidente Katrīna Dudko**. Šo pieredzējušo skolēnu vadībā strādā plaša komanda: Kristiāna Renkulberga, Alise Vanaģele, Guna Kalniņa, Lauma Zača, Līva Tirmmale, Madara Purviņa, Samanta Bringule, Viesturs Baužis, Ance Millere, Estere Caune, Jurgis Zommers, Samanta Ungure, Samanta Dardete, Emīlija Zommere, Kristīne Grabovska, Aina Zemzare, Karolīna Vanaga un Emīls Bernāns.

Skolas jaunā dome sola interesantu un darbīgu mācību gadu!

Aizraujošā Vidzemes Jauno ģeogrāfu skola

21. septembrī Valmierā notika Vidzemes Jauno ģeogrāfu skolas (JĢS) tā sauktās nodarbības, kuras vairāk līdzinājās jautrai ģeogrāfijas olimpiādei. Šis pasākums mācību gada laikā norisinās katru mēnesi, un tā ir lieliska iespēja pamatīgi paplašināt savas zināšanas, tuklāt tajā ir interesanta iespēja sacensties ar skolēniem, kuri ir piedalījušies pasaules mēroga ģeogrāfijas olimpiādēs. Šīs reizes tēma bija „Baltijas un Baltā jūra”. Šajā reizē JĢS pārbūvējumos kopā piedalījās 91 skolēns, un starp viņiem četri skolēni no Ērgļu vidusskolas - Keita Una Daumane, Ivars Matīss, Anete Rudzīte un es, Katrīna Rešņa. Ņemot vērā nopietno konkurenci, nevar sūdzēties par netikšanu desmitniekā.

Katrīna Rešņa, 9. klases skolniece

Dzejas un mākslas dienas Ērgļu vidusskolā

Šī gada 13. septembrī Ērgļu vidusskolā norisinājās Dzejas un mākslas dienas. Šogad tās bija ar muzikālu pavadijumu. Tika godinātas mūziķa Renāra Kaupera aizkustinošās dzejas rindas un skaistās melodijas. Pasākuma **Dzejas dienas daļu** vadīja 11. klases skolēni.

Pasākumam sākoties, visas klases pulcējās skolas zāles otrajā stāvā. Skolēniem bija iespēja uzzināt nedaudz sīkāk par mūziķa Renāra Kaupera dzīvi un viņa radīto mūziku. Katra klase bija sagatavojusi priekšnesumu par kādu no mūziķa dziesmām. Jāsaka, ka audzēkņu priekšnesumi atšķīrās, jo skolēni tos bija veidojuši ar lielu iztēli, radošumu un sirsnīgumu.

Pasākuma **Mākslas dienas daļā** tika dots vārds vizuālās mākslas skolotājai Vizmai Veipai, kura izskaidroja uzdevumus klasēm. Tie bija - izveidot aplikācijas darbu, kurā tiktu parādīti tēli no klasē izvēlētajās dziesmās. Var droši teikt, ka katras klases darbs izcēlās savā savdabīgā krāšņumā. Radošuma un emociju pilnie mākslas darbi ar lielu lepnumu ir izlikti apskatei skolas otrā stāva zālē.

Pēc manām domām, Dzejas un mākslas dienās ikviens no mums izjuta lielu emociju bagātību, krāšņuma un garīgas pilnības sajūtu. Šī Dzejas un mākslas diena mums ilgi paliks atmiņā ar patīkamu noskaņu.

Signe Solovjeva, 9. klases skolniece

Skolotāju dienas "Iespējamā misija"

27.oktobrī stundas mums vadīja vidusskolēni. Bija piedrojušies arī tie, kuri jau ir pabeiguši skolu vai turpina mācības kaut kur citur. „Iespējamā misija” bija iesaistījušies arī 11.klases skolēni. Daudzās stundās mums bija parasts mācību darbs par tēmām, kas bijušas iepriekšējās stundās. Bet daži jaunie skolotāji stundu sāka ar vingrošanu, tā sākās pat mūzikas stunda. Vēstures stundu kahoot.com testi atsaucā atmiņā „Simpsonu” vecās sērijas, kā arī senaizmirsto vai pat nezināmo Pokemonu spēli. Latviešu valodas stundu vadītāja uzdeva visiem rakstīt veltījuma dzejoļus sava priekšmeta skolotājam.

Pusdienās bija pica. Tas šo dienu padarīja īpašu un citādāku.

Samanta Ungure, 7. klases skolniece
Sindija Rudzīte, 9. klases skolniece

Joku stūrītis

Tēvs dēlam:

“Nu, kādi panākumi skolā?”

“Viss okei, līgums ar 5. klasi pagarināts vēl uz gadu!”

Skolotāja:

“Kā mēs ar ūdens palīdzību varam iegūt gaisu?”

Jānītis:

“Nomazgājot logus.”

Skolnieks vecākiem:

“Nezinu, kāpēc esat tā iepatikušies skolotājai, bet viņa atkal grib jūs satikt.”

“Kad tu pildīsi mājas darbus, ir jau vēls!”

“Mammu, mācīties nekad nav par vēlu!”

Eiropas Zinātnieku nakts

17 Latvijas pilsētās un novados notika Eiropas Zinātnieku nakts pasākumi, kuru vadmoitvs šogad bija “Zinātne nākotnei”. Lai sniegtu iespēju iepazīties ar zinātnes sasniegumiem un zinātnieku darbu, durvis apmeklētājiem vērā zinātniskie institūti, augstskolas un citas iestādes vairāk nekā 40 norises vietās visā Latvijā. Eiropas Zinātnieku nakts pasākumi mūsu valstī notika jau 14. gadu pēc kārtas.

Šā gada 27. septembrī grupa zinātkāru vidusskolēnu ar skolotāju Annu Ieleju devās uz Eiropas Zinātnieku nakti. Mēs apmeklējām Rīgas Tehniskās universitātes laboratoriju māju, kur guvām priekšstatu par nākotnes tehnoloģijām. Redzējām elpu aizraujošu KUKA robotu, kas paredzēts simulāciju veidošanai.

Vēl mēs paviesojāmies Latvijas Biomedicīnas pētījumu un studiju centrā, kur uzzinājām, kā nākotnē varētu cīnīties ar sliktajām baktērijām. Noteikti viena no skaistākajām vietām, kur mēs bijām, ir Latvijas Universitātes Zinātņu māja. Mums bija iespēja apskatīt atvērtā koncepta arhitektūras skaistumu.

Ja vēlaties ieraudzīt aizraujošas lietas, iesakām apmeklēt Zinātnieku naktis. Nākamgad noteikti dosimies atkal.

Endijs Magons, 10. klases skolnieks

Kad skolotāji bija skolēni

Kā to paveikt?

4. oktobrī mēs, 11. klase, veidojām Skolotāju dienas apsveikumu. Mums diena sākās jau no paša rīta, jo neierasti agri pulcējāmies skolā un gaidījām, līdz ierodas visi skolotāji. Kad visi bijām vienuviet, norunājām skolotājiem apsveikuma dzejoli, kā arī viņus nesagatavotus pārsteidzām ar savu izplānoto dienas gaitu.

Kamēr skolēniem bija starpbrīži, skolotājiem - stundas. Tās vadījām mēs, 11. klases skolēni. Iejutāmies skolotāju “ādā”. Bijām sagatavojuši skolotājiem pilnu dienas grafiku ar dažādām mācību stundām. Stundas vadīja katrs skolēns. Bija mūzika, glītrakstīšana, dabaszinības, sports, matemātika, zīmēšana. Skolotājiem uz stundām bija jāierodas katru starpbrīdi. Mācību stundas nebija garas, taču priekpilnas un bagātas ar atmiņām. Kamēr mazās skolas skolotājas arī apmeklēja mūsu stundas, tikmēr neatstājām vienus mazo klašu skolēnus, jo viņus mēs paši pieteicāmies piekārt, kas arī bija jauns piedzīvojums.

Mūsaprāt, pasākums bija ļoti izdevies un visiem patika, jo šogad Skolotāju diena bija daudz citādāka nekā citus gadus.

Guna Kalniņa, Kristīne Grabovska, 11. klases skolniece
Ances Milleres foto

Olimpiskā diena Ērgļu vidusskolā

Iesildīšanās vingrojumi.

Galvenais, lai cilvēks būtu vesels un laimīgs, ir dzīvot aktīvi. Tāpēc katru gadu, lai iemācītu jaunajai paaudzei to, kāpēc ir svarīgi sportot, Latvijā notiek Olimpiskā diena, kurā katrs tiek aicināts izkustēties un izmainīt savu ierasto dzīves ritmu.

20. septembrī Ērgļu vidusskolā Elīna Svilpe un skolas vadība aicināja skolēnus starpbrīžos nesēdēt pie viedtālruniem un visiem kopā izkustēties skolas aktu zālē. Arī katrs bija laipni aicināts darboties kopā ar skolotājiem noteiktās skolas telpās.

Pēc darbīgas skolas dienas neviens netika atstāts bez ievēribas, jo katrs par līdzdarbošanos un aktīvu dzīvesveidu tika apbalvots ar pateicību.

Visas dienas garumā visu sejas rotājās smaidi. Mēs redzējām, cik jauki ir izkustēties un darboties plecu pie pleca kopā ar pārējiem skolas biedriem.

Emīlija Zommere, 11. klases skolniece,
Sindija Rudzīte, 9. klases skolniece
Marutas Biķītes foto

“Skolu Ziņas”

Redaktore: Katrīna Rešņa 9.klase, Sindija Rudzīte 9.klase. Izdevējs: Ērgļu novada pašvaldība.
Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļu, Ērgļu pagasts, Ērgļu novads, tel. 64871299. Iespiests: SIA "Erante", Madonā, Saieta laukumā 2a.
Metiens 1100 eksemplāri

Skolu literārā avīze

2019. gada oktobris Nr. 8 (169)

Dzejas dienas gaidot

13. septembrī Ērgļu vidusskolā notika Dzejas un mākslas dienas grupas „Prāta vētra” zīmē. Arī 7. klases skolēni, gaidot šo pasākumu, rakstīja dzeju, mēģinot atklāt dažādas emocijas, izjūtas.

Zem tā akmens

Akmeņupītes ūdenskrituma
Pašā, pašā malā,
Zem akmens paceļama
Nokļūsi brīnumsalā.

Tur upes vienmēr čalo
Un putni skaisti dzied,
Zāle vienmēr zaļa,
Un saule aci miedz.

Bērni vienmēr skraida,
Neviens nav nekad lieks.
Vecāki vien smaida,
Tik skaists ir bērnu prieks.

Es vēroju un skatos,
Cik viss te savādāks!
Viegls vējš skrien matos,
Prieka lietus līt drīz sāks.

Nu laiks ir doties man
Atpakaļ uz savu zemi
Tur, kur bites skaisti san
Un putni lido lēni.

Cik žēl, ka zeme šī noslēpta
No parasti drūmajām acīm,
Zem liela akmens apslēpta,
Citiem par to nesacīt.

Bet varbūt tā ir labāk,
Tai jaunums netiks klāt.
Dažiem labi sanāk zagst,
Tāpēc labāk paslēpt.

Zem akmens tai būs palikt,
Tur tai būs izaugst,
Tā tur mierā varēs plaukt,
Zem tā akmens augt...

Alīna Muša

Brīvais laiks

Brīvais laiks dažreiz ir prieks,
Bet dažreiz tas ir pārdzīvojumu pilns.
Brīvajā laikā mēs smejamies un sapņojam
Par to, kas mēs būsim nākotnē.

Brīvajā laikā mēs esam kopā
Ar cilvēkiem, kurus mīlam, cienām
Un rūpējamies par tiem.
Brīvais laiks ir un būs prieka pilns.

Prieks

Prieks ir laime,
Prieks ir smaidis,
Prieks ir smiekli,
Prieks ir asaras.
Prieks ir ciemiņš,
Tas neuzkavēsies ilgi,
Tas atnāks un aizies.

Gerda Nikola Pervušina

Brīvlaiks

Kad skola ir beigusies
Un viss ir tik gaišs,
Var dzirdēt putnu dziesmas,
Var sākties brīvlaiks.

Kādam brīvlaiks ir drūms,
Kādam brīvlaiks ir interesants,
Brīvlaiks var paiet ātri un jautri
Vai lēni un bēdīgi.

Evelīna Jansone

Prieks un bēdas

Prieks, prieks, kur tu kavējies?
Bēda, kur tu rodies?
Man prieku ik dieniņu vajadzēs,
Lai darbs skrien uz priekšu.

Ko mēs darīsim bez prieka?
Bēdīgi būs katru dienu.
Es vēlos būt laimīgs ik dienu,
Lai man darbi būtu viegli.

Artūrs Tilpiņš

Bailes

Es esmu bailīgs,
tik bailīgs kā zaķis.
Neviens nav tik bailīgs
kā zaķis, un punkts!

Tā ir tumsa,
tā ir ļauna,
visiem no tās bail.
Pat man!

Tas ir Helovīns,
tā ir spoku nakts.
No tās man ir tik bail,
ka liekas - es nogūbšu.

Rinalds Freivalds

Bērība

Man bērība ir tik krāsaina
Kā puķe, kuru šodien man iedevi.
Tā ir pilna krāsām un prieka,
Kā arī pārdzīvojumu un bēdu.

Samanta Ungure

Prieks

Kad vasara jau klāt,
Prieks un smiekli skan,
Un bites skaļi dūc,
Kad medu ziedos sūc.

Tad telefonus noliksīm
Un spēlēsim mēs paslēpes.
Kad diena jau uz galu ies,
Tad skriesim visi mājās.

Kad ūdens viņi šal,
Bērni priekos sauc
Un smilšu pilis ceļ,
Kad viņi virsū skrej.

Agnija Trimpele

Ja mācību piederumi atdzīvotos

6. klases skolēni izvēlējās trīs dažādus mācību piederumus, ļāva tiem atdzīvoties un iesaistīja neparastos piedzīvojumos.... Izlasi arī tu šos neparastos skolēnu stāstus!

Reiz dzīvoja lodīšu pildspalva Tintīte. Viņa bija nogurusi no rakstīšanas un tā, ka mazais zēns ikreiz, kad kaut ko nevarēja izdomāt, grauza ar zobiem tās vienu galu.

Tintīte dzīvoja kopā ar korektoru Zigi penālī. Arī korektors varēja žēloties par savu ikdienu, jo viņa darbs bija kļūdu labošana, ko Tintīte ikreiz, kad uztraucās, bija pieļāvusi.

Kādu dienu, kad mazais zēns rakstīja ar Tintīti, tā viņam nejausi izslīdēja no rokām, un Tintīte krita, krita... Viņa bija nobijusies un nezina, ko darīt, jo atradās tumšā, tumšā vietā. Šī vieta bija mazā zēna mugursoma, bet Tintīte to nenojauta. Nezinot, ko darīt, Tintīte ieklausījās tumsā. Tur kāda balss sauca pašā somas dibenā. Klusā balstiņa piederēja lineālam Metrītī. Kad Tintīte padomāja, viņa atcerējās, ka ar Metrītī bija iepazīsies pirms vairākiem gadiem, bet tad kādu dienu viņš bija pazudis. Metrītī, atpazinis seno draudzeni, sauca: „Sveika, Tintīt!” Tā vietā, lai kaut ko teiktu, Tintīte aizriepoja pie Metrītīša un to cieši apskāva, jo viņam jau sen gribējās būt apmīļotam.

Abi sen nesatiktie draugi varētu daudz ko pārrunāt, bet mazais zēns bija nepacietīgs, bez Tintītes viņš nevarēja pamācīties un izmisīgi meklēja nozaudēto pildspalvu. Tā Tintīte kopā ar Metrītī nokļuva atpakaļ penālī.

Šo priekšmetu atrašana palīdzēja zēnam turpmāk, lineāls Metrītīšs kļuva par korektora palīgu. Jūs jautāsit - kā? Atbilde ir tik vienkārša - korektors viens pats katru reizi šķībi pārvietojās pa lapu, bet tagad, lineāla iedrošināts, tas vilka taisnas un glītas līnijas. Metrītīšs sen nebija bijis tik laimīgs, jo mazajam zēnam viņš bija noderīgs!

Tā izveidojās lieliska draudzība starp trīs draugiem - Zigi, Tintītī un Metrītī. Cik ilgi šī draudzība ilgs? To mazais zēns zina droši - līdz mācību gada beigām, kad penālī savu vietu atradīs jaunie mācību piederumi.

Liene

Agri no rīta telefons atnāca uz skolu un satika savu labāko draugu penālī. Ieejot klasē, viņi pieklājīgi sasveicinājās ar draugu korektoru.

Pēc četrām aizvadītām mācību stundām draugi bija nopelnījuši pusdienas. Kad izsalkums bija pārvarēts, viņi pamanīja, ka līdzās ir tukša vieta, uz pusdienām nav ieradies korektors. Draugi neturpināja maltīti, jo bija pārāk uztraukušies. Viņi meklēja malu malās pazudušo draugu. Pārmeklēta tika arī skolas apkārtnē, bet korektors kā pazudis, tā pazudis. Draugi padēvēs un nolēma iet nomazgāt rokas, jo korektora meklēšana nebija tīrs darbiņš. Telefons ar penālī bija pārsteigti, jo neticēja acīmredzamajam. Tualetes kaktiņā tupēja korektors un gauži raudāja. Draugi steidzās to mierināt un prasīja: „Korektor, kas īsti noticis?” Korektors caur asarām noteica: „Es gāju pēc bulciņām uz konditoreju, kad garām braucošā automašīna mani, mani... apšļakstīja! Manas jaunās NIKE botes ir pagalam!” Draugi reizē iesaucās: „Kādas šausmas! O-M-G!”

Tā viņi ilgi sēdēja, viens otru mierinādami, nemanīdami, ka korektora gaužās asaras sen jau NIKE botes padarījušas atkal spodras. Brīžos, kad izrādām patiesu līdzjutību, acīmredzamais netiek pamanīts!

Megija

Reiz līmes zīmulis ar asināmo gulēja zālītē un izbaudīja pēdējo skaisto vasaras dienu. Saulīte mirdzēja, abiem actiņās mirdzēja, un varētu teikt, ka viss bija kā pasakā.

Bet tad atnāca melnais marķieris, nostājās abu atpūtnieku priekšā un rādīja savus stiķus. Saulīti un tās starus marķieris aizkrāsoja, diena satumsa, baltie mākoņi kļuva melni, jo pārvērtās par lietus mākoņiem. Asināmais sašutumā teica: „Te nu tev bija PASACIŅA! Liels paldiņš, marķieri, ka vienā mirklī spēji sabojāt manu un līmes atpūti!” Asināmais bija ļoti dusmīgs. Viņš paķēra līmes zīmuli aiz kājas un vilka to prom uz mājām. Pēc pāris stundām marķieris visu sev apkārt bija padarījis melnu. Zilo debesu vietā bija atstāti melni pleķi. Saulīti neviens aiz melnās kārtas nevarēja ieraudzīt. Kur vien skaties, melns tur, melns šeit, melns tur, melns šeit. Pat Strūdeles kundze neļāva bērniem iet ārā un ar krāsainiem krītiņiem uz asfalta zīmēt. Viņa bija pārliecināta, ka skaistie bērnu zīmējumi drīz vien pazudīs, jo visu laiku lija!

Marķieris paveica neiespējamo... visur valdīja melnā krāsa. Par paveikto marķieris bija priedīgs, jo tieši to viņš gribēja.

Asināmais izdomāja plānu, kā cīnīties ar marķieri. Viņš visiem iedzīvotājiem uzrakstīja krāsainas zīmes ar lūgumu vienkopus pulcēties pilsētas centrā. Uz tikšanos ieradās arī lielais dzēšgumijas kungs, kas piekrita nākt palīgā. Ar pāris darbībām marķiera melnumi tika izdzēsti, pasaulē atkal parādījās krāsas. Kas notika ar melno marķieri? Marķieris pēc padarītā darba jutās iztukšots, viņš otrreiz ko tādu nevarēs atkārtot, jo bija izzuvis.

Brenda

Kādu dienu zīmulis, pildspalva un korektors izdomāja izbēgt no penāļa uzraudzības. Ko viņi darīja, kad nokļuva brīvībā? Viņi devās uz mežu, lai lasītu odziņas. Pirmās mežā viņi pamanīja zemenes. Zīmulis domāja, ka zemenes noteikti ir indīgas, jo neviena oga nevar būt tik sarkana. Korektors bija drosmīgs un vienu no aizdomīgajām ogām pagaršoja. Viņš noteica: „Zemenes nav indīgas. Tās ir ļooooti garšīgas!” Katrs no draugiem pielastīja pilnu spainīti ar sārtajām zemenēm. Kad ogas bija salasītas, bija laiks atgriezties pie penāļa, jo nevarēja riskēt ar to, ka viņu pazušana tiks pamanīta. Dodoties uz mājām, spainīšu saturs strauji saruka, jo korektors salasītās zemenes citu pēc citas apēda.

Mājupceļā viņi pamanīja vēl vienas sarkanās odziņas, kas nebija zemenes. Šoreiz drosmi izrādīja zīmulis un nogaršoja sārtās ogas. Kas tās bija par ogām? Tās bija meža avenas. Tukšie spainīši drīz atkal bija pilni. Vai šoreiz odziņas tika nogādātas līdz penālim? Jā, korektors bija pārēdies zemenes un negribēja vairs nogaršot avenas. Penālis bija pārsteigts par zīmulļa, pildspalvas un korektora salasītajām odziņām, tāpēc nedusmojās, kad draugi izdomāja to pamest, lai lasītu mežā odziņas.

Daniels

Gribu dalīties ar savu veikumu!

Dzejas dienas gaidot

Rudenī man salst
Un ūdenī man auksts.
Dienā ir labi.
Es noguru.
Ne jau es te rakstu,
Sviš, viš un viss.

Rītā es uz skolu eju
Un seņā sajūtu sev vēju..
Daudz jau man tā skola - nē
Es sēžu un domāju...
Nogulšos un paņēmu sev brīvdienu,
Svaigus pīrāgus es cepšu.

Rudens, rudens!
Uzzīmē šo rudeni!
Daudz skaistu rudeni!
Es priecājos par šo rudeni!
Ne es, bet tu!
Skaisti un labi!

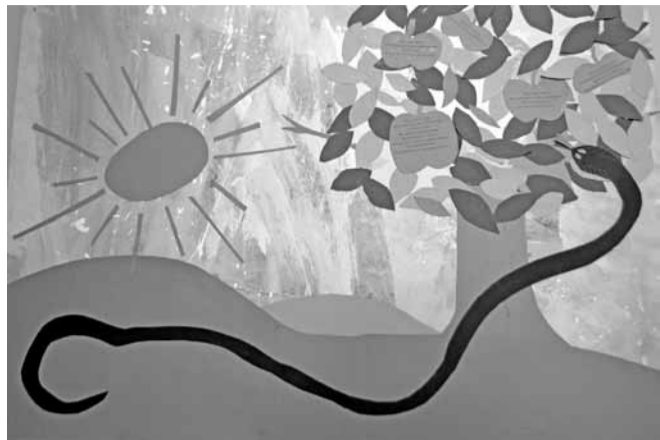
Stella Tetere,
3. klases skolniece

Liene Feldberga ĒMMS 3. kurss

Kādas pārdomas rosina Dzejas dienu kolāžas

Dzejas un mākslas dienās dzirdētās dziesmas ar Kaupera vārdiem un mūziku, klašu kolektīvu radītās kolāžas rosina 11. klases skolēnus uzburt savus radošos darbus.

10. klases kolāža dziesmai „Gara diena”.

Bilžu rāmītis

Manā dzīvē šis stāsts ienāca nesen, lai gan eksistēja jau gadu desmitus, ja ne pat simtus. Es to atradu noglabātu ar putekļiem klātā lādē savas jaunās mājas bēniņos.

Ziņkārības vadīta, es biju izstaigājusi visas jaunās istabas, visas kāpņapakšas un pat pagrabu, kura vēsais, sasmakušais gaiss manos kaulos lika ielīt nepatīkamam vēsumam. Bet neviens no šīm istabām nepiesaistīja manu uzmanību tā kā bēniņi. Uz tiem veda šauras, stāvas vītņkāpnes, un tālāk bija gaišas koka durvis, kuras atvērās ar skaļu čikstoņu, un aiz tām slēpās vesela pasaule, kurā, šķiet, neviens nebija spēris savu kāju jau ilgu laiku...

Iepriekšējie saimnieki nepapūlējās savākt savas mantas, tādēļ tās bija sabāztas šeit, pārsteidzoši lielajā bēniņu istabā. Tā bija gaiša un plaša, ar lielu logu, no kura pavērās skats uz pilsētu, un sienas bija klātas ar koka paneļiem medus krāsā. Es apsēdos uz grīdas blakus vienai no lādēm un notrausu putekļus no tās vāka. Lāde bija grezna, ar koka grebumiem un vārdiem man nesaprotamā valodā. Tai bija atslēgas caurums, bet, kad es cēlu vāku, tas nepretojās - lāde bija atslēgta un tajā stāvēja viens vienīgs priekšmets - bilžu rāmītis. Tajā kā viens vienīgs dārgakmens gredzenā gozējās manas ģimenes attēls.

No sākuma tas mani neizbrīnīja, jo tā varēja būt manas ģimenes lāde un bilžu rāmītis. Dažas mūsu lietas bija uznestas šeit, augšā, lai tās neaizņemtu vietu lejas stāvos. Bet, kad es apjautājos mammai par to, viņa noliedza, jo neesot nekas zināms par šādu lādīti. Un tas ir tikai sākums dīvainībām, kas ar to saistās.

Kādu nakti, kad visi mājinieki jau gulēja, es dzirdēju dīvainus soļus bēniņos, tieši virs manas istabas. Bailes caurstrāvoja manu ķermeni, un man kļuva tik auksti, ka likās - asinis ir sastingušas manās vēnās. Visu nakti gulēju gultā ar plaši atvērtām acīm, cīnīdamās ar bezmiegu.

Citā dienā sēdēju pie sava rakstāmgalda un pildīju mājasdarbus, kad pēkšņi jutu sev uz kakla aukstu elpu, un matiņi uz manām rokām sacēlās stāvos. Protams, kad apgriezās apkārt, aiz manis neviens nebija, tikai aukstums, kas liecināja, ka tas, ko jutu, nenotika tikai manās domās.

Naktis un dienas pagāja bailēs, un prātā ik pa laikam nozibēja bilžu rāmītis, ko atradu bēniņos. Dažkārt man likās, ka pati esmu iesprostota aiz stikla, un mani lēnām smacē rāmji, kas ir uzlikti manai dzīvei. Kad piecēlos pēc vēl vienas bezmiega nakts, devos lejā brokastot. Uz kāpnēm mani pārsteidza visa mana ģimene. Viņi stāvēja ar mugurām pret mani, pilnīgi nekustīgi, un, kad nogāju dažus pakāpienus zemāk, es pēkšņi apstājos. Izstiepu roku un cerēju nesataustīt neko, bet tā vietā mana roka atdūrās pret aukstu stiklu.

Marta, 11. klases skolniece

Būris

Vieglā vēja brāzma glāsta manu seju un klusi svilpo ausīs, mani tas neuztrauc, jo esmu iegrimis dziļās pārdomās.

Mans dzīvoklis ir ļoti maziņš, kurā ir tikai viens vienīgs logs, caur kuru iekļūst saules gaiss, kas ir patīkami silts. Ik dienu es sēžu šeit, dzīvoklī, skatos ārā pa logu, kur redzu nepārtrauktu kustību un dzirdu nepatīkamus trokšņus.

Dzīvoklis nav pavisam tukšs.

Istabas vidū atrodas vecs galds, uz kura stāv būris ar mazu iemītnieku tajā - melnu putnu.

Putns ir ļoti kluss, tādēļ uzmanību es tam pievēršu maz. Ir brī-

11. klases kolāža dziesmai „Rudens”.

ži, kad ar interesi lūkojos mazajā radībā, bet tā atbild ar tukšu skatienu, kurā nav atrodams ne mazākais spožums, ir redzams tikai mans atspulgs.

Būris ir dāvana no man tuva cilvēka, kuru ar nepacietību gaidu atnākam jau vairākas dienas. Ceļojums, kurā viņa devās, ir ilgs, ritošajam laikam vairs nav nozīmes...

Atkal es sēžu uz palodzes un veru savu skatu uz mazajiem pilsētas iemītniekiem, un grimstu rutīnā, mūžīgajās domās, bet tikmēr putnu būris stāv tukšs uz vecā koka galda, gaidot sava iemītnieka atgriešanos.

Rinalds Žuks, 11. klases skolnieks

Pasaka par sapņotājiem

2. klases kolāža dziesmai „Mana dziesma”.

Reiz mazā Luīze sapņoja, ka viņai būs sapņu princis balta zirgā, un vienmēr savus sapņus uzticēja savam labākajam draugam Deividam, jo pārējie Luīzi sauca par gaisa grābsli, bet viņš nē. Un jūs noteikti domājat - kāpēc? Deivids arī bija sapņotājs un meklēja savu princesi. Tā viņi vienmēr sapņoja kopā.

Gadi gāja, un abi kļuva par skaistiem jauniešiem, bet sapņi nekad neizgaisa. Viņi abi zināja, kādu otru pusīti vēlas, un to arī meklēja.

Luīze bija izaugusi par skaistu dāmu ar blondiem, cirtainiem, gariem matiem. Perfekta āda kā mākonītim un garas skropstas, arī augums bija ļoti formīgs. Deivids bija princis, kas izskatījās kā īsts Romeo. Jaunekļa mati bija brūni un cirtaini, bet seja kā mazam pūdelītim. Abi dzīvoja vienā pilī, tikai Luīze bija kalpone, bet vai tas ko mainīja, ja viņi bija tik labi draugi? Nē!

Luīze un Deivids katru vakaru gāja uz rožu dārzu... Abi zīmēja, kā arī apsprieda to, kas ar viņiem ir noticis, un arī mīlestības dzīvi. Bet Luīze kādā dienā atnākot atrada sēklu, kas bija interesanta. Tā nebija tik maza kā citas, tā bija viena lieluma ar oļu. Un tad Luīze atcerējās pasaku par garo pupu un sēklu iestādīja, domājot, ka atradīs savu sapņu princi. Luīze aizgāja pie Deivida, pastāstīja notikušo, un abi izlēma kopā kopt sēklu.

Pēc gada, kurā ik dienu jaunieši bija kopuši augu, tas bija izaudzis par lielu koku, ļoti lielu, bet nesniedzās līdz debesīm. Augs atgādināja sirdi, kas runāja. Tā teica, ka viņiem jāizpilda uzdevums, lai abi atrastu savu sapņu mīlestību. Abi nedomājot piekrita un nonāca pie ļaunās pamātes. Katru dienu viņi strādāja līdz vēlam vakaram bez ēšanas, līdz Luīze saslima, kļuva bāla un ar sarkanām pumpām. Lai Luīze izdzīvotu, Deividam vajadzēja atrast burvju mušu, kas bija pamātes kabatā.

Pienāca diena, kad Deivids pēc darbiem drosmīgi gāja uz pamātes istabu. Pamāte saldi gulēja. Deivids klusām no viņas kabatas izvilka mušu un skrēja līdz Luīzei. Jau šķita, ka ir par vēlu, bet Deivids mušu ātri ieģrūda Luīzes mutē... Tad notika brīnums - viņi stāvēja rožu dārzā viens otram pretī un jutās apjukusi, jo pēkšņi Luīzei šķita, ka Deivids izskatās pievilcīgāks, un Deividam likās tāpat. Varbūt viņi velti meklēja sapņoto, jo viss sākās no īstas draudzības. Deivids saņēmas un noskūpstīja Luīzi, jo ilgi meklētais stāvēja viņa priekšā. Luīze saprata, ka visu šo laiku viņa meklēja Deividu.

Pagāja gads, un Luīze ar Deividu bija precējušies, un viņiem bija skaistas dvīnes. Koks rožu dārzā priecēja visus ienākušos pils teritorijā un atgādināja, ka nevajag padoties, vajag sekot sapņiem.

Ance Millere, 11. klases skolniece

Kur ir mana lidmašīna?

Ir jauks pēcpusdienas novakars, rudens paspējis nokrāsot kokiem lapas, gājputni sāk posties uz siltajām zemēm, un ielas jau agrā stundā apspīd laternas, radot īstu rudens sajūtu. Anna, kā jau parasti, ierodoties mājās no darba, apsēžas dīvanā un ieslēdz televizoru. Ar to arī viss sākās...

Nogurusi no darba, Anna prāto: "Kaut man būtu brīvdienas!" Kāds viņu uzklauzīja un sadzirdēja. Zvana Anna no darbavietas: "Apsveicam, esat nominēta kā labākā klientu apkalpošanas darbiniece, piešķiram jums brīvdienas veselas trīs nedēļas!" Anna bija pārlaimīga un nezināja, kur likties. Ieslēgtajā televizorā labu laiciņu rāda reklāmas rullīti, un tieši tur Anna ierauga ziņu par lētām aviobiļetēm. Viņa laiku ilgi netērē, un tajā pašā momentā dators ir rokās. Jau gata-va pirt biļeti, taču ilgi domā par ceļojuma galamērķi. Aiz loga valda aukstums, vējš, lietus un sals. Izdomāt nav grūti, jābrauc uz kādu siltu vietu, bet izvēle ir ļoti grūta, jo piedāvājumā ir ceļojumi vai uz pus- pasauli. Anna, nebūdamā ļoti izvēlīga, rod risinājumu. Skrien uz blakus istabu pēc globusa, iegriež to un apstādina ar pirkstu, norādot vietu, uz kurieni braukt. Un viņa to izdara... Skaļi iesaucas: "Es braukšu uz Tenerifi! Uz vienu no Spānijai piederošām salām, kur par siltumu nav jāsūdžas." Anna nopērk biļeti un iet kravāt koferus. Viņa ir tik nepacietīga, ka, visam atmezdama ar roku, jau nākamajā dienā izlido.

Lidostā Anna satraukta gaida savu reisu. Apsēžas blakus kādai sirmai kundzei, kas satuntulējusies biežā kažokādā. Viņa ievēro, ka abām vienādas rokassomiņas, un pie sevis nomurmina: "Ehh, pasaule gan ir maza..." Turpina sēdēt un gaidīt. Taču somiņas netīšām tiek sajauktas, un vecā kundze aizmārsības dēļ paķer Annas somu, savukārt Anna - viņas. Stāsts var tikai sākties. Kas notiek tālāk?

Vēl nenojauzdama, ka tur rokās cita somu, Anna izvelk biļeti, lai pārliecinātos par izlidošanas laiku un reisa numuru. Viņa nepievērš uzmanību galamērķa nosaukumam, jo laiki ir tādi paši, kādi braucot uz Tenerifi. Tāpēc pagaidām nekas nešķiet aizdomīgi. Anna, gaidot rindā uz iekāpšanu lidmašīnā, uzrāda biļeti un dodas meklēt savu sēdvietu. Vieta nav tā pati labākā, jo tā ir lidmašīnas vidējā rindā, bet Anna par to nebēdā. Ceļš ir garš. Anna aizmieg un izbauda lidojumu.

Ir pienācis laiks nosēsties. Visi pamazām rosās uz izeju. Annai kļūst vēsi, jo apģērbusies ir visai trūcīgi - īsā, pieguļošā kleitīnā, taču blakus stāvošie ir biezos kažokādās mēteļos. Atveras durvis, un Anna izkāpj no lidmašīnas. Neizpratnē ar saviem koferiem stāv un strauji mirkšķina acis, jo lasa: "Laiņi aicināti Grenlandē!" Anna atrod siltu patvērumu tuvumā esošajā kafējnīcā. Pasūta karstu dzērienu un mēģina saprast notikušo. Vēlreiz apdomā, kas nogājis greizi. Viņa pārbauda biļeti un lēnām visu sāk saprast. Pie vainas vecā kundze! Anna tagad saprot, kāpēc šī kundze bija tērpusies biežā kažokā.

Anna lidostas darbinieki aizved uz kādu nelielu viesnīcu, kur viņa izkrāmē no kofera drēbes un konstatē, ka nav, ko vilkt mugurā, jo koferis pilns ar vasariģu apģērbu. Optimistiski Anna saka: "Nav nepiemērotu laikapstākļu, ir nepiemērots apģērbs." Tāpēc viņa par šo starpgadījumu nebēdā un iet uz veikalu pirt siltākas drēbes. Anna nenokārs degunu, bet gan izbaudīs šīs trīs savdabīgās nedēļas Grenlandē! Piedzi-vojums var turpināties!

Guna Kalniņa, 11. klases skolniece

Katram savi putni

Sēžu pie atvērta loga. Tik daudz domu galvā raisās... Tik dažādas kā putni gaisā, un es ticu, ka neesmu vienīgā, kam tā ir.

Mums katram savi putni galvā. Tas, cik ļoti mēs tos vairojam un cik daudz ar tiem dalāmies, ir atkarīgs no paša cilvēka. Mūsu domas un vārdi ir visu spēcīgi, ar to palīdzību radām savu dzīvi. Mēs esam vienīgie, kas spējīgi kontrolēt savus putnus, dresēt tos un valdīt pār tiem.

Ir jābūvē savas domas, ja vēlies ko mainīt. Nav jābaidās, ja kādam tavi putni liksies nevajadzīgi, jo vienmēr būs kāds, kam interesēs tieši tavi putni. Katram savi putni, un ne vienmēr tie būs tādi kā citiem, un ir jāļauj tiem lidināties apkārt.

Negriezīsim saviem putniem spārnus, ļausim tiem ceļot un nebaidīsimies no tā!

Alise Vanaģele, 11. klases skolniece

Runājošās lietas

5. klases skolēni Ērgļu vidusskolas apkārtne izvēlējās piecus netaisni atrastus dabas objektus un tos iesaistīja stāstā "Runājošās lietas".

Kokā dzīvoja kastanis, kam bija apnicis ilgi uzturēties vienā vietā. Kamēr lapas krāsojās rudenīgās krāsās, viņš nolēma saskatīt, kad pienāks tā diena, kad varēs iepazīties ar jauniem draugiem.

Skatot kastanis pamanīja savu draugu čiekuru. Viņš jautāja: "Čiekuriņ, kā klājas taviem brāļiem un māsām?"

"Tu jau zini, kāds nokrīt, kādu paņem cilvēks un aizved tālu prom," čiekurs žēli noteica.

"Eu, lapiņ, kā tev tur leņķā klājas?" kastanītis jautāja lapiņai, kas jau kādu laiku bija nokritusi no koka zemē.

"Man te leņķā iet labi. Viss tik sauss, pat karsti paliek!" atbildēja lapiņa.

"Tas labi, bet man te augšā tik ilgi vēl jāgaida," kastanītis pie sevis nomurmināja.

Aprunājies ar draugiem, kastanītis beidzot visu saskatīja un vakarpusē priecīgi paziņoja, ka lielā dienā, kad satiks jaunus draugus, būs jau rīt. Kastanītis devās snaust savā adadainajā mājiņā.

Nākamās dienas rīt kastanīti pārsteidza, jo zem koka, kur tik ilgi viņš bija mitinājies, bija uzradušās pelķes. Tajās kastanītis pamanīja dzeltenas draudzenes.

Kastanis nedroši uzrunāja jaunās draudzenes, un tās viņam laipni atbildēja.

"Mani sauc kastanītis, bet kas jūs tādas esat?" kastanītis noteica.

"Mēs esam bērza lapiņas," laipni atbildēja lapiņas.

Pēc šīs pieklājīgās sarunas kastanītis nolēma doties pie lapiņām un uzsāka garu, garu sarunu visa rudens garumā. Tā radās jauna un patiesa draudzība.

Patrīcija Dreiblate

Liene Feldberga ĒMMS 3. kurss

Kādā dienā no koka zara nokrita liela, sarkana lapa. Ar strauji vēja palīdzību tā drīz nokļuva pie spalviņas, kas bija zaudējusi mājas. Savu palīdzību gribēja sniegt arī saulespuķu sēkliņa. Tā trīs meitenes - lapa, spalviņa un saulespuķu sēkliņa - satikās. Tā kā ārā bija pavēss, saulespuķu sēkliņa ierosināja doties uz namiņu, kurā dega kamīns, kas vilināja ar tik nepieciešamo siltumu. Kad meitenes bija sasildījušās, tām pievienojās pumpurs. Pumpuram bija sapnis pamest Latvijas drēgno rudenī uz aizceļot uz siltajām zemēm. Ilgi pumpurs meitenēm stāstīja par šo zemi, līdz visi četri nolēma, ka nekas labāks tiem nav darāms, kā doties prom un izbaudīt sauli, saulšānās prieku un labu draugu kompāniju. Tā četri draugi ieguva jaunas mājas rudenī.

Manuela Hofmane

Es jums pastāstīšu par savu rudens kolekciju, kas man negaidot izveidojās grāmatplauktā. Kad vienu rītu gāju uz skolu, es ieraudzīju runājošu kastanīti, kas vāļājās ceļmalā un pievērsa sev manu uzmanību.

Pieejot klāt, viņš teica: "Lūdzu, paņem mani!"

Es tā izdarīju. Pēc nedēļas es jau biju atradusi kastanīti ar citus draugus, un tie visi kārtīgi tika novietoti manā grāmatplauktā.

Kad kādu dienu mamma palīdzēja iznest sakrājušos sadzīves atkritumus, manu uzmanību piesaistīja lapa, kas sāka ar mani runāt.

Tā teica: "Lūdzu, paņem mani!"

Ātri atbrīvojot no atkritumiem un devos pacelt zemē guļošo lapu. Tā kā kastaņi savā starpā bija tik draudzīgi, bet lapa kautrīga un bikla, es tai ierādīju jaunu vietu - otro plauktu

Santa Kalniņa ĒMMS 5. kurss

savā grāmatu skapī. Tikai vēlāk es sapratu, ka šajā plauktā pirms kāda laika biju jau novietojusi sauju visdažādāko krāsu un formu lapas. Izrādās, lapiņa jutās ļoti labi starp sev līdzīgajām lapām.

Kad draugi mani pasauca ārā, es atradu skaistu stārķa spalvu. Arī melnā spalviņa lūdzās, lai es to paceļu. Pagaidām spalva man ir tikai viena, bet rudenī, kad gājputni atvadīsies, lai dotos uz siltajām zemēm, es zinu, ka atradīšu ne vienu vien skaistu spalvu un man veidosies jauna kolekcija.

Mamma mani pierunāja pievērst uzmanību nelielajiem akmentiņiem ielas malā. Izrādās, ka tie patiešām ir tik skaisti savā formā un krāsu gammā, ja iepriekšējā naktī ir lijis lietus. Tā es kļuva par akmentiņu kolekcionētāju un šos atradumus novietuju sava grāmatplaukta zemākajā vietā.

Elizabete Lopareva

Reiz kādā vējinātā rudenī dienā no koka stumbra atdalījās maza miziņa. Kad mazā koka miziņa bija nokritusi un atsitusies pret zemi, viņa nenoskuma, jo redzēja, ka pretī nāk divas spalviņas - viena maza, otra liela.

Miziņa uzsāka sarunu: "Sveikas, spalviņas! Lūdzu, palīdziet man tikt atpakaļ koka stumbrā!"

Viņa rādīja augstu gaisā uz vietīņu, kurā pulcējās satrauktās miziņas draudzenes, bet nekādi nespēja tai palīdzēt. Spalviņas nezināja, kā lai izpilda tik neparastu lūgumu.

Miziņa izmisumā atgādināja: "Spalviņas, jūs tak mākat lidot, jūs tik viegli paceļaties gaisā un nokļūstat tur, kur vēlas sirds!"

Šie miziņas vārdi lika spalviņām aizdomāties, bet ārā bija rāma diena, un no vēja, kas spētu pacelt spalviņas gaisā, nebija ne vēsts. Spalviņas izdomāja citu risinājumu, tās dosies pēc palīgiem. Pēc kāda laiciņa pie miziņas stāvēja spalviņas un koka lapiņas. Visi sastājās cits citam virsū un izveidoja augstu torni, lai miziņa varētu ērti nokļūt atpakaļ - augstu koka stumbrā pie senajiem draugiem. Kopīgi sadarbojoties, tas patiešām izdevās, miziņa kā trūkstošais puzzles gabaliņš atrada savu vietu stumbrā. Miziņa bija pateicīga spalviņām un lapiņām par izrādīto laipnību. Turpmāk vējinātās dienās miziņa divtik stingri turēsies pie koka stumbra, jo nav droša, ka varēs sastapt tik izpalīdzīgas lapiņas un spalviņas.

Guste Straziņa

Reiz šņukstošs kastanītis uzskrēja virsū bērzam, kas nemaz nebija priecīgs, jo šajā brīdī bija iesnaudies.

Bērzs miegaini jautāja: "Kas noticis, mazo, nepazīstamo kastanītī?"

Emīlija Grīnberga ĒMMS 4. kurss

Viņš atbildēja: "Mani miljoniem kastaņu atraidīja tikai tāpēc, ka esmu neparasts. Kā redzi, es esmu balts ar melnām svītrām, bet tie pārējie brūni."

Bērzs ļoti labi saprata kastanīti, jo arī pats nebija ikdienišķs. Viņš lūdza pacelt galvu un caur asarām uzmanīgi pavērot tā stumbru. Sākumā kastanītis neko nemanīja, bet koncentrējoties tas saprata, ka ar viņu runā bērzs, kas ir viegli sārts un viņam tik ierasto svītriņu vietā ir punktiņi.

Kastanītis pasmaidīja un teica vārdus, kas pārsteidza bērzu: "Tu tak atgādini mušmīri, arī tai ir sārta micīte ar punktiņiem!"

Uz to bērzs noteica: "Jā, bet tu man atgādini zebru bez kājām!"

Abi nosmējās un jutās tīri labi, ka ir neparasti. Kad smieklī bija norimuši, pie abiem draugiem pieripoja tomāts.

Tie jautāja: "Kas tu tāds esi?"

Tomāts tiem atbildēja: "Es esmu tomāts, melnais tomāts. Es šobrīd maskējos!"

Bērzs un kastanītis lūdza tomātu uzkavēties, jo bieži negadās sastapt tādu drosminieku, kas tik daudzās vietās pabijis. Šī saruna ieilga, un pēc gada joprojām redzam vienkopus sārta bērzu, nelielu, baltu kastaņu, kas izaugusi no kādreizējā kastanīša, un tomātu stādu melnā krāsā. Viņi turpina sarunāties un apkārtējo pasauli tie vairs nemana sev apkārt.

Tomass Dreimanis

Evelīna Estere Jansone ĒMMS 4. kurss

Pelēks un vientuļš akmeņiņš ripoja pa pasauli, līdz to aizturēja lapiņa, kas pirmā bija pametusi lapotni un sākusī siltajā rudenī dienā sakalst. Akmentiņš vēroja lapu, jo nezināja, ko lai tai pasaka. Kamēr viņš domāja, no koka zara atdalījās cita lapa un piezemējās akmentiņa deguna priekšā. Uzpūta vējiņš, zemē traucās arī citas lapas, bet viņas visas raudāja, jo pēkšņi bija sapratušas, ka nekad vairs netiks atpakaļ koka zaros. Akmentiņš raudošās koka lapas centās uzmundrināt ar saviem stāstiem, jo viņš bija ilgi ripojis un daudz ko savā ceļā novērojis. Akmentiņa stāsti lapiņas iepriecināja, tās pārstāja raudāt, bet pats stāstnieks bija piekusis. Akmentiņš, pabeidzis pēdējo stāstu, atspiedās pret koka stumbru.

Ilgi baudīt mieru tam nesanāca, jo kāds dusmīgi norūca: "Kāpēc? Kāpēc tieši man tu virsū uzgūlies? Citu vietu nevarēji atrast?"

Akmentiņš nokaunējies atbildēja: "Lūdzu, piedod, ķērpīt! Es biju tā piekusis, ka neko sev apkārt vairs nemanīju. Es gribēju tik uz īsu brīdi pievērt acis un atpūsties. Lūdzu, piedod!"

Ķērpītis piedeva, bet akmentiņa piespiešanās bija atstājusi sekas. Ķērpītis vairs stabili neturējās pie koka mizas, tas drīz vien atdalījās no tās. Ķērpītis simtām reižu centās pielipt atpakaļ, bet tas nebija iespējams. Ķērpītis sāka raudāt, un akmentiņš pie sevis lūdzās, lai lapiņas līdzjutībā pret ķērpīša nelaimi nesāk raudāt, tad visi iepriekšējie pūliņi lapiņas uzmundrināt būtu veltas. Vai lapiņas sāka raudāt? Nē, viņām bija laba ideja. Lapiņas uzaicināja ķērpīti ar viņām sadraudzēties. Akmentiņš, ķērpītis un lapiņas sāka sarunāties. Runāja viņi ilgi un nepamanīja, ka ārā jau ir tumšs. Sapratuši, ka ir aizrunājušies, viņi steidzās ērti iekārtoties sūnās, lai pirmā nakts uz zemes būtu patīkama. Draugi nolēma saspieties arī ciešāk, lai sajustu pat miegā cits cita atbalstu. Pirmais rītausmā pamodās akmentiņš un bija nepatīkami pārsteigts, jo vienas lapiņas vairs nebija. Naktī bija sacēlies neliels vējš, un lapiņa, acīmredzot, aizpūsta. Draugi steidzās pārmeklēt apkārtni, bet neatrada nevienas pēdas, lapiņa bija nozudusi. Viņi skāli sauca lapiņu vārdā, blāva, ka viss mežs skanēja, bet atbildi nesaņēma. Aiz pārdzīvojumam sakaltusī lapa strauji novecoja. Lapa izskatījās tik briesmīgi trausla un vārga kā mana vecvecmamma.

Akmentiņš nezināja ko iesākt, jo, ripojot pa pasauli, nebija pievērsis uzmanību vecu lapu ciešanām. Īsts padomdevējs izrādījās ķērpis, kas savā mūžā bija redzējis daudz lapu viņu pēdējās mūža dienās. Ķērpītis aizliedza kādam no draugiem lapiņai pieskarties, jo viņa bija tik trausla, ka jebkurā brīdī varēja sadrupt. Draugi parūpējās arī par to, lai neviena lejup krītošā lapa, zars vai lietuslāse neradītu tai sāpes. Vecā lapa bija laimīga, jo apkārt bija draugi, kas par viņu rūpējās un viņu mīlēja.

Paula Konovalova

Sausnējas bibliotēkas ziņas

✓ Pēc tikšanās ar rakstnieci

Tradicionāli septembris ir Dzejas mēnesis, bet šogad runājam par prozu, jo 20. septembra pēcpusdienā pie mums ciemojās rakstniece un novadniece Linda Šmite. Ikdienas gaitās viņa ir skolotāja un divu meitu mamma. Raksta kā pieaugušajiem, tā bērniem. Kopš 2009. gada izdotas 13 grāmatas (romāni: "Krustceļinieki", "Ar māju plecos", "Vēla skuķis", "Liedaga bērni", "Pilna upe", "Lidojumam sakļauti spārni", "Aizved mani uz Hiršenhofu"; garstāsti: "Ogrēns-upes zēns", "Rainītis"; pasakas: "Karotājkarotes", "Aušas un tiepšas"; par cilvēkiem - personībām: "Āmurbrālis - akmens cietais", "Vīrs ar Nameja gredzenu").

Par katru no grāmatām Lindai bija, ko teikt, un klausītāji ar interesi to tvēra. Taču visvairāk, protams, runājām par jaunāko viņas romānu "Aizved mani uz Hiršenhofu", jo tas stāsta par mums daudziem zināmām vietām, tāpēc neizpalika klausītāju jautājumi.

Ar prieku uzklusējām, kā rit darbs pie Lindas Šmites jaunākās grāmatas par leģendāro aktieri Valentīnu Skulmi.

Noslēgumā Linda saņēma klausītāju rudenīgo ziedu pušķus un paldies vārdus par šo jauko tikšanās brīdi.

✓ Jaunākais Sausnējas bibliotēkas plaukts

Jauniešu un bērnu grāmatu plaukta papildinājums:

J. Zvirgzdiņš "Lāču republika"

Pieaugušajiem. Daiļliteratūra. Latviešu autoru darbi.

Proza:

G. Ezerkalns "Ragana manā skapī"

D. Priede "Kur sarkanās ogas auga"

L. Priede "Vienmēr var atgriezties"

K. Račko "Sasietā"

J. Ulmanis "Uz Grenlandi pēc pērlēm"

Dzeja:

G. Račs "Mīlestība ir"

S. Vensko "Pieres vieta"

Tulkotie darbi:

L. Konstantīna "Kad tevi redzēju pēdējo reizi"

Dž. Moja "Joprojām es"

H. Nesers "Pavisam cits stāsts"

R. Vēra "Sieviete no desmitās kajītes"

Nozaru literatūra:

"Graudaugu ēdieni"

E. Kramiņš "Sarunas bez robežām"

Z. Siliņš "Latviešu leģionāra piezīmes"

Inga Grote, bibliotekāre
Valijas Leles foto

PII "Pienenīte" ziņas

Miķeļdiena

Šogad Miķeļdiena pirmsskolas izglītības iestādē "Pienenīte" ienāca neparasti. Bērni un skolotājas uzzināja, kā rodas ābolu sula. Jūs zināt, kā? Saspiediet ābolu! Izrādās, tas nav tik vienkārši, kā šķiet.

Pie mums viesojās Aira Pūce, kura uzskatāmi un ļoti vienkārši pastāstīja, kā tad veidojas ābolu sula. Vispirms ābolus sarīvēja milzīgajā rīvē siki, siki, pēc tam to visu spiežot, no lielā aparāta tecēja garša sula. Bērni uzmanīgi skatījās, pētīja, jautāja. Noslēgumā katrs bērns ieguva vitamīniem bagātu ābolu sulu. Paldies vecākiem, kas palīdzēja sagādāt ābolus pasākumam, un paldies Airai Pūcei, kas mums iemācīja atkal ko jaunu!

Taču ar to viss vēl nebeidzās. Pavasarī tika stādīts, sēts zemītē katras grupiņas dārziņā. Visu vasaru esam rūpējušies, laistījuši, ravējuši, pētījuši, kas tad ir izaudzis.

Miķeļdienā to visu novācām, norakām un sakopām "ziemas miegam". Bērniem patīk šie vienkāršie darbiņi. Ar kādu prieku viņi veda ķerru ar atkritumiem, priecājās par katru izrakto kartupeli un atrasto milzīgo kabaci. Arī mūsu saimniecītes bija priecīgas par vareno ražu!

Diena bija notikumiem bagāta. Manuprāt, tieši šajā dienā bērniem apetīte pusdienās bija vēl labāka un miegs dienas beigās vēl saldāks.

Evitas Lielupes, pirmsskolas izglītības metodiķes, teksts un foto

"Olimpiskā diena" PII "Pienenīte" - 20. septembris

Mūsu olimpiskā diena iesākās ar vingrojumu kompleksu, kuru jau bijām apguvuši un patrenējušies sporta nodarbībās. Kad novingrojām vingrojumu kompleksu, vajadzēja mazliet jautrības. Tādēļ vēl padejām pie deju spēles "Just dance". Tālāk jau bērni devās uz "stacijām", kur man liels atbalsts bija Ērgļu jaunsargu vienības jaunsargi - Jana Gulbe, Līva Grēta Tīrzmale, Ilgvars Ratnieks, Rihards Vasels. Stacijas - vingrojumi pie mūzikas Janas Gulbes pavadījumā, stafete, kur bērniem jāmacās nodot stafetes kociņš no vienām rokām citās, un jāveic skrējiena aplis Ilgvara Ratnieka uzraudzībā. Rihards Vasels bija atbildīgs par uzdevumu ar bumbu lasīšanu un mešanu grozā. Līva Grēta Tīrzmale bija iejutusies virves vilcēju tiesneses lomā. Mazie sacentās virves vilkšanas sacensībās. Un jā, lielākais azarts bērniem bija tad, kad bija visiem jāmeģina aizvilkt pats tiesnesis. Manā uzraudzībā notika lodes grūšana jeb bērnu dārza variants. 1kg bumbiņa jācenšas aizmest - kurš tālāk to izdarīs gan meiteņu, gan puīšu grupā. Mazie, protams, ripināja, cik tālu var aizripināt. Pēc "staciju" uzdevumiem sekoja vingrošana mūzikas pavadījumā. Tad, protams, apbalvošana. Paldies Ērgļu vidusskolai par jauko sadarbību, paldies PII "Pienenīte" vadībai, kura vienmēr cenšas iepriecināt bērnus ar balviņām.

Kristīne Pužiņa, pirmsskolas sporta skolotāja
Evitas Lielupes foto

Rudens Ērgļu novada sociālās aprūpes centrā

Septembris paskrējis vēja spārniem. Skolēni uzsākuši skolas gaitas. Gājputni aizlidojuši. Ērgļu sociālās aprūpes centrā ikdienu turpina kūsāt.

Aprūpes centra puķes ir atgriezušās aprūpes centra telpās, kas visas vasaras garumā Rutas gādībā tika koptas svaigā gaisā.

Paldies visiem, kas pielikuši savu roku, lai aprūpes centra iemītniekiem būtu saulaināka ikdiens. Paldies Santai Ludboržai par skaistiem dabas skatiem, ko ikdienas varam vērot. Paldies par sapņu ķērājiem, kurus mūsu klienti apbrīno, un čaklākās tamborētājas saka, ka mēs arī varam mēģināt kaut ko līdzīgu uztaisīt.

Pie mums ir ciemojies Tautas dejas kolektīvs no Igaunijas un Francijas, kas priecēja klientus ar skaistām dejām.

Cītīgi skatījāmies filmas "Rūdolfā mantojums", "Nameja gredzens", "Mammu, es Tevi mīlu!"

Atcerējāmies un godinājām "Baltijas ceļa" 30. gadadienu.

Ļoti liels paldies Jumurdas pagasta iedzīvotājiem par Miķeļdiena dāvinājumiem! Tās pašas dienas pēcpusdienā klausījāmies skaņīgu koncertu Ulda izpildījumā.

Kā katru mēnesi godinājām mūsu jubilārus ar siltiem sveicieniem un konfektēm.

Gatavojoties svecīšu vakaram, tika rīkota ikgadējā talka Sauleskalna kapos. Paldies visiem talkotājiem par ieguldīto darbu!

Ik gadu 1. oktobrī tiek svinēta Starptautiskā senioru diena. Aprūpes centrā 4. oktobrī direktore ar siltiem vārdiem sveica visus seniorus, kas dzīvo pie mums. Lai svētki būtu bagātāki ar garšīgām lietām, spiedām veselīgas sulas, kurām augļus un dārzeņus sagatavojām jau iepriekšējā dienā. Pavārītes nokarsēja ābolu sulu, lai to kopā ar gardo pascepto ābolmaizi varētu likt svētku galdā.

Paldies skaistajiem un skaņīgajiem "Ievziediem", kas kā vienmēr tik sirsnīgi pieskandina aprūpes centra telpas. Paldies mazajiem palīgiem, kas palīdzēja "Ievziediem" sasildīt senioru sirsniņas ar savām balstiņām un skaņdarbiem!

Tik daudz ieguldīta darba, kas liek pasmaidīt aprūpes centra klientiem. Bet katrs darbs liek smaidīt arī mums, jo katrs darbiņš silda arī mūsu sirdis.

Ievas Liepiņas,
sociālās aprūpētājas, teksts un foto

TĒVZEMES MĒNESIS

Šajā gadā atzīmējam 100. gadadienu kopš 1919. gada 11. novembra, kad Latvijas armija guva uzvaru pār Rietumu brīvprātīgo armiju jeb tā saucamo Bermonta karaspēku. Nozīmīgo Latvijas valsts simtgadi mēs svinēsim līdz 2021. gadam. Katram simtgades svinību gadam dots savs atslēgas vārds, atceroties notikumus pirms

100 gadiem, kas bija nozīmīgi neatkarīgas valsts dibināšanai un pastāvēšanai.

2019. gads - Varonība. Latvijas Republika tiek dibināta Baltijas landesvēra un lielnieku karaspēka ielenkumā un 1919. gadā izcīna savas Brīvības cīņas.

Latvijas armijas un Latvijas Neatkarības kara simtgades svētki simbolizē karavīru varonību pirms simts gadiem un mūsdienās, gatavību brīvprātīgi iestāties par savas valsts drošību un neatkarību un teju divus gadus cīnīties par to ilgās un smagās kaujās. Latvijas Neatkarības kara simtgade ir iespēja sabiedrībai plašāk uzzināt par sarežģīto Latvijas vēsturi un mudināt sabiedrību aktīvi iesaistīties valsts aizsardzībā.

Svinēsim un godināsim varonību, kas piemita ne tikai pirms simts gadiem ikvienam Latvijas brīvības cīnītājam, bet arī mīt šodien mūsu karavīros, zemessargos un ikvienā Latvijas iedzīvotājā.

VARĒJĀM, VARAM UN VARĒSIM AIZSARGĀT LATVIJU!

11. novembra - Lāčplēša dienas - svinības novadā

Pie Ērgļu saietā nama:

Godinot Latvijas brīvības cīnītājus Latvijas armijas 100 gadē, ikviens aicināts iedegt svečīti Lielajā Latvijas kontūras veida svečturī!

Plkst. 17.00 - Dziesmots lāpu gājiens no Ērgļu saietā nama. Spēlēs pūtēju orķestris Pētera Leiboma vadībā.

- Pēc gājiena Ērgļu saietā namā **filma "LIDIJA"**

Režisors: **Andrejs Verhoustinskis**

Scenārija autori: Henrieta Verhoustinska un Andrejs Verhoustinskis

"Cilvēka seja, viņa acis glabā pieredzi labāk nekā jebkurš dokuments vai atmiņu pieraksts. Īpaši, ja šis cilvēks ir tik daudz piedzīvojis kā Lidija Doroņina-Lasmane."

Ieeja - brīva

Sausnējas pagastā:

plkst.17.00 piemiņas brīdis Liepkalnes kapos;

plkst.18.00 piemiņas brīdis Sausnējas kapos.

Jumurdas pagastā:

plkst.16.00 piemiņas brīdis Vējavas kapos;

plkst.17.00 piemiņas brīdis Jumurdas kapos.

Sasnēgumi disku golfā

Latvijas čempionāts komandām disku golfā

5. oktobrī Talsos, atpūtas parkā "Laumas", notika Latvijas čempionāts komandām disku golfā, kurā piedalījās kopā skaitā arī Ērgļu disku golfa kluba biedri. Un otro gadu pēc kārtas izcīnīja 2. vietu.

Latvijas čempionāts pāriem disku golfā

6. oktobrī Talsos, Deviņkalnu disku golfa parkā, notika pāru sacensības, kurās arī piedalījās ērgļenieši. Ļoti labi startēja jauktie pāri, kuri izcīnīja visas godalgotās vietas.

1. vietā - Sanita Skuja, Ingus Akulovs
2. vietā - Elīza Dālbiņa, Roberts Riekstiņš
3. vietā - Alise Olte, Jānis Opincāns

Vīru pāri startēja ar dažādām sekmēm.

3. vietā - Rūdolfs Jānis Zosārs, Toms Vācietis.

Lai visiem tālu lido!

Alda Jēkabsona, ĒGS kluba biedra, teksts un foto

PASĀKUMU AFIŠA

19. oktobrī plkst. 15.00 Braļu Jurjānu muzejā "Meņģeļi" paaudžu sadziedāšanās pasākums "Man bij" dziesmu vācēlīte"

Aicinām lielus un mazus dziesmu mīļotājus. Līdzīgi ņemiet nelielu cienastīņu, mūzikas instrumentus un vismaz vienu tautasdziesmas melodiju vai ziņģi.

26. oktobrī plkst.12.00 Liepkalnes tautas nama zālē Sausnējas pagasta pensionāru atpūtas pēcpusdiēna Lūgums pieteikties līdz 22. oktobrim

Sausnējas pagasta pārvaldē pie Inetas Tolmanes, t. 26119879, vai pie Ineses Leibomas, t. 26191640.

26. oktobrī plkst. 10.00 Ērgļu vidusskolas zālē galda spēļu turnīra 1. kārtā: šautriņas, duraks, dambrete

27. oktobrī plkst. 10.00 Ērgļu vidusskolas zālē galda spēļu turnīra 1. kārtā - novuss

1. novembrī plkst. 18.00 Sausnējas saietā zālē "Lidumi" tematiskā pēcpusdiēna "Rudens veltes"

Aicinām kopā visas čaklās saimnieces un saimniekus dalīties ar savām prasmēm un pieredzi dažādu ievārījumu gatavošanā, konservēšanā, katras saimnieces mazo knifīņu mājsaimniecībā utt.

6. novembrī plkst. 19.00 Ērgļu saietā namā izrāde "Čikāgas pieciši. Leģendu atgriešanās"

Lomās - Mārtiņš Egliens, Ieva Sutugova, Mārtiņš Brūveris, Inita Sondore vai Ginta Krievkalna, Rolands Beķeris, Marģers Eglinskis. Režisors - Valdis Lūriņš.

"Čikāgas pieciši - Leģendu atgriešanās" ir muzikāla vīzija izrādē, kurā populāri aktieri un dziedātāji ar sirsnību un lielu pietāti rāda to, kādi bija un kādi nebija "Čikāgas pieciši". Izrādes pamatā ir Alberta Legzdiņa atmiņu stāstījumi no grāmatas "Čikāgas piecišu" piedzīvojumi" un "Čikāgas piecišu" populārākās dziesmas.

Biļetes var iegādāties Ērgļu saietā namā un Biļešu Paradīzē. Biļešu cenas - 10,00, 12,50 un 15,00 EUR

8. novembrī plkst. 16.00 Ērgļu saietā namā UZZINI MEŽU!

Nāc un uzzini vairāk par sava meža ilgtspējīgu apsaimniekošanu, FSC sertifikātu vai vienkārši atvelc elpu pirms ziemas darbiem, baudot īpašu koncertu!

Par mežu apsaimniekošanu stāstīs neatkarīgs eksperts – **IMANTS KRŪZE**

Mierīgu noskaņu un laiku apdomāt dzirdēto sarūpēs dziesminieks **KĀRLIS KAZĀKS**

Nāc pats un ņem līdzi savējos!

Pasākuma ilgums 2 stundas. Ieeja - brīva.

9. novembrī plkst. 12.00 Ērgļu saietā namā

krāsains, jautrs un neiedomājami atraktīvs šovs bērniem
„Nemo un draugi no Madagaskaras”

Izrādē piedalās 16 teatralie tēli.

Pasākums paredzēts bērniem līdz 8-9 gadu vecumam.

Mazos skatītājus pārsteigs pasakaini tēli no Āfrikas džungļiem un Zemūdens pasaules. Būs iespēja novērot un iesaistīties Super ārsta glābšanas operācijā. Jautra mūzika, burbuļi, lielas piepūšamās bumbas, lieliski un krāsaini kostīmi. Visa pasākuma laikā smaidu un labu garastāvokli uzturēs liels, piepūšams un trīs metrus garš lācis.

Biļešu cenas - 4.50 EUR; bērniem līdz 12 gadu vecumam - 3.00 EUR.

Mežu īpašniekiem!

Zelta rudens dabā vēl turpinās un tas aicina doties laukā, doties uz saviem meža īpašumiem paraudzīties, kas darāms. Pašreiz ir īstais laiks meža stādījumu kopšanai, jo zālaugi dzeltē, bet eglītes priecē ar saviem šagada pieaugumiem. Arī bērziņi vēl notur pa kādai lapiņai, tos viegli ieraudzīt.

2019. gada pavasara ES projektu izsniegšanas kārtā startēja 18 Vidzemes Augstienes biedrības biedri, lielākā daļa no viņiem atbalstu saņēma. Projekti tika rakstīti lauksaimniecībā neizmantojot zemes apmežošanai, pāraugušo baltalkšņu nomaiņai, jaunaudžu kopšanai.

Pašreiz ir atvērta nākamā kārtā no 1. oktobra līdz 30. decembrim šādos pasākumos:

8.1 Meža ieaudzēšana.

8.4 Meža ugunsgrēkos un dabas katastrofās iznīcinātu meža audžu atjaunošana.

MKPC Madonas nodaļa šī gada oktobra beigās pie mums, Ērgļos, rīkos informatīvo semināru, kura otrajā daļā dosimies dabā apskatīt, kā veicies meža saimniekiem ar ES projektu realizāciju. Sekojiet informācijai un esiet atsaucīgi, būs interesanti un lietderīgi.

Biruta Nebare, biedrības

„VIDZEMES AUGSTIENES MEŽI” valdes priekšsēdētāja

Jūsu veselībai!

5. novembrī no plkst. 10.00 līdz plkst.17.00 Ērgļos, Parka ielā 7 (pie slimnīcas) MOBILĀ DIAGNOSTIKA

Mamogrāfija:

• ar Nacionālā veselības dienesta uzaicinājuma vēstuli - BEZ MAKSAS

• ar ģimenes ārsta nosūtījumu - 2,85 EUR

• bez nosūtījuma - 25,00 EUR

Rentgens (plaušām, locītavām u.c.):

• 1 projekcija 9,00 EUR, (ģimenes ārsta nosūtījums nav nepieciešams)

D vitamīna noteikšana - 6,00 EUR

Pieņemšana pēc iepriekšēja pieraksta. Pierakstu lūdzu veikt pie ģimenes ārsta.

5. novembrī no plkst. 10.00 līdz plkst.16.00 Ērgļos, Parka ielā 7 (pie slimnīcas) BĒRNU MOBILĀIS BUSS

Pienems speciālisti:

1. Okulists

2. Osteopāte dr. Gaile.

Pieteikšanās pie ģimenes ārsta.

PIEMINAM MIRUŠOS:

Genovefa Zepa mirusi 65. mūža gadā;
Zinaida Kuzmina mirusi 84. mūža gadā;
Marija Purne mirusi 91. mūža gadā.

IZDEVĒJS – ĒRĢĻU NOVADA PAŠVALDĪBA

Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pag., Ērgļu nov., LV-4840, tālr. 64871231

E-pasts: info@ergli.lv. Materiālus apkopoja: I. Daugiallo.

Iespiests: SIA "ERANTE", Madonā, Saieta laukums 2. Datortipogrāfija. Ofsetspiedums. Metiens 1100 eksemplāri.

Par rakstu saturu, stilu un sniegtās informācijas precizitāti atbild autors.